

Villy Søvndal (SF):

Når man deltager i debatten i forsamlingshuse-
ne om sociale spørgsmål, bliver man ofte stillet
det spørgsmål, om det er ens vurdering, at man
får det bedre, når man fylder 67 år, for da mister
man nogle rettigheder både af økonomisk og
hjælpmæssig art, som man havde, inden man
fyldte 67 år. Jeg plejer at svare nej, når jeg bliver
stillet det spørgsmål.

Men sagen er jo, at da vi i sin tid lavede ledsageordningen, var det efter forsøg i fem-seks kommuner, hvor vi, dengang vi lavede aftalen, valgte at udvide den til alle fysisk handicappede under 67 år. Det brugte vi på det tidspunkt godt 300 mio. kr. til. Så grunden til, at vi overhovedet har en diskussion nu, er, at vi dengang lavede en forbedring. Det synes jeg måske er lidt vigtigt at understrege som indledning.

Ikke desto mindre synes jeg, at det er vigtigt at finde veje, hvor vi sikrer, at handicappede over 67 år også får deres behov dækket. Vi har selv foreslået det i to modeller.

Den ene går ud på at lave det direkte som en del af lovgivningen om den praktiske bistand, altså at lave en tilføjelse i serviceloven.

Den anden mulighed er at overveje at tænke det sammen med fleksjobordninger og ambitionerne om at skabe et større arbejdsmarked for fleksjob. Det er jo netop i de typer job, hvor man godt kunne være med til at sikre mennesker uden den fulde førlighed som fleksjobbere en ledsagelse, de ellers ikke fik. Det betyder også, at det ville være økonomisk langt mere overkommeligt. Vores beregninger i SF tyder på, at vi er nede på et beløb, som er overskueligt i finanslovforhandlingerne, hvis vi vælger den vej. Så ideen er hermed givet videre.

Den anden del af beslutningsforslaget drejer sig om at sikre, at de handicapkompenserende ydelser flytter med efter det fyldte 67. år. Der er det som bekendt SF's principielle synspunkt, at når vi vil bruge penge inden for ældreområdet, er det ikke til alle ældre, for de er ikke alle sammen økonomisk dårligt stillet. Men vi vil bruge dem i forhold til de økonomisk svagt stillede ældre, og derfor vil vi ikke åbne op for, at alle uanset indkomstforhold i øvrigt får ret til at bevare en handicapkompenserende ydelse efter det fyldte 67. år.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Og så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Forslaget vedrører som det vigtigste spørgsmål dels om adgangen til at fortsætte ledsageordningen ud over 67 år, hvis man som handicappet har fået sådan en før, dels om, at handicappede førtidspensionister får samme mulighed for ledsagelse som handicappede under 67 år, hvis jeg har forstået det rigtigt.

Det er et område, som er meget følsomt for den enkelte handicappede, men jeg vil tro, at enhver handicappet ville håbe, at handicappet forsvandt sammen med ledsageordningen, den dag man fyldte 67. Vi erkender fuldt ud, at det må opleves som absurd for den enkelte, at ordningen ikke fortsætter ind i livet som folkepensionist.

Jeg vedstår, at jeg ikke har overblik over de muligheder, som kommunerne giver ældre, og som træder i stedet for de muligheder, som bortfalder, når man bliver folkepensionist. Men der er jo en række forskellige muligheder og aktiviteter, som faktisk gør, at der stadig væk er mulighed for et aktivt liv også uden for hjemmet. Vi vil meget gerne være med til at se på, hvilke muligheder folkepensionister, som ikke selv kan komme ud, har for at deltage i samfundslivet, især når vi ser på den gruppe, vi har fået indkredset her i dag, nemlig dem, som ikke bliver omfattet af de bedre regler, når førtidspensionsreformen træder i kraft.

Vi synes bare, at der er en række problemer.

Et af problemerne er, at vi synes, det må være vanskeligt at opstille en definition, som skelner skarpt og præcist mellem det, som jeg tror at de fleste kommer ud for, nemlig almindelig alderssvækkelse, og så en række handicap. Og dermed er det jo også, hvis vi vedtager dette forslag, en glidebane i retning af, at alle på et eller andet tidspunkt får krav på en offentlig ansat ledsager.

Kl. 16.45

Der synes jeg, vi har en diskussion, som vi slet ikke har taget her i dag, nemlig at en del af ansvaret for at ledsage ældre med henblik på at give dem et aktivt samfundsliv også er en civil opgave forstået som en opgave for pårørende og venner. Det kan ikke kun være sådan, at det er en offentlig opgave at ansætte mennesker til at ledsage ældre, hvis de skal have et aktivt samfundsliv. Og det bliver vi nødt til at holde fast i, hvis vi stadig vil holde fast i nogle af de kvaliteter, som kendetegner det danske samfund.

Når det er sagt, er det også sagt, at vi finder det utilfredsstillende, at der end ikke er forsøgt lavet et overslag over, hvad forslaget koster. For